

[Svend Auken]

ter og afgifter på andre områder, f.eks. forbrugsafgifter.

Det særlige ved denne situation er imidlertid, at spørgsmålet om ejendomsskatterne er løst, idet socialdemokratiet og det radikale venstre har indgået en klar og utvetydig aftale med regeringen.

Jeg spurgte tidligere statsministeren, som ikke havde mulighed for at være i salen i går, om han kan give folketinget et utvetydigt svar på, om den aftale og de forudsætninger, vi har været enige om, står ved magt, således at forstå, at med vedtagelsen af det forslag, som kommer til tredje behandling i morgen, er ejendomsskattespørgsmålet definitivt ude af de igangværende skatteforhandlinger.

Jeg tror, det for de videre forhandlinger i denne sag er vigtigt, at statsministeren giver den klare melding, at en aftale er en aftale, og at statsministeren forstår, at vi har behov for at få slået det fast, inden vi forhandler videre om nye aftaler.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Selv om det, jeg siger, ikke spiller den store rolle, så må jeg netop på den baggrund lægge særlig vægt på, hvad kloge folk fortæller mig om de her områder.

Jeg kan kun sige, at alt, hvad man her har sagt om socialdemokratiets vilje og de radikales vilje til at beskytte parcelhusejerne, står i skrigende modsætning til den praktiske politik, man har ført eller prøvet at føre. Vi var i stand til at forhindre det i en overgangsperiode. Jeg kan også sige, at det, man siger om virkningerne for parcelhusene, står i skrigende modsætning til de henvendelser, man får fra mennesker i mange forskellige situationer, hvoraf meget få er rige.

Men det er ikke noget, der egner sig til debat i folketinget. Det er noget, der må snakkes om i udvalg, det er da klart, og det er den forhandling, man skal føre videre. Man har vel ikke tænkt sig, hverken hos hr. Niels Helveg Petersen eller hos hr. Lykketoft, at når sådan nogle forhandlinger føres et eller andet sted, så har partierne værsgo at lade være med at sige, hvad de rent faktisk ved om disse områder? Det er naturligvis ikke en måde at pålægge andre pligt til at tie stille på.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at det, vi har sagt med hensyn til skadelige virkninger for nogle af parcelhusejerne, stemmer. Hvis man bagefter, når det hele er færdigt – vi har jo ikke set noget færdigt projekt – kan påvise, at det var luft og gas alt sammen, så falder problemet fuldstændig væk, så er der ingenting.

Men der kommer en dag efter denne. Der kommer nemlig den dag, hvor skattebilletterne udskrives, og den dag, hvor ejendomsskatterne rundt omkring i kommunerne bliver fastsat, og hvor de skal betales. Så kan det godt være, at nogle mennesker siger: hvad i alverden var det, man fortalte os i aviserne? Det stemmer jo slet ikke med det, vi nu ser.

Det er den situation, vi gerne vil være med til at undgå for alle folketingsmænds renommés skyld.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil godt stille socialdemokraterne et spørgsmål. Hvis jeg forstod hr. Erhard Jakobsen ret, så antydede han, at CD nu er villigt til at give sig på ejendomsskatterne, men til gengæld vil trække lejeværdi eller andre ting ind i forhandlingerne. Jeg synes, at vi har krav på et svar fra socialdemokratiet: vil det lade sig behandle på den måde? Først rejses spørgsmålet om ejendomsskatter. Så sluttes der et forlig, hvor der er usikkerhed om, hvorvidt det står der eller ej – o.k., det står der åbenbart; det får vi i hvert fald besked om af statsministeren på et eller andet tidspunkt – men så kommer der bare nye krav. Vil socialdemokratiet forhandle på de vilkår?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Erhard Jakobsen talte i sit sidste indlæg om skadelige virkninger ved en skattereform for parcelhusejere. Hvad er formålet med en skattereform? Det er bl.a. at sætte en bremse på den adgang til at lånefinansiere sit forbrug, som har drevet renten op, så det er blevet svært for folk at sidde i deres hus. At føre en politik, der sætter renten ned, er en grundlæggende, en fundamental interesse også for de mennesker, der bor i eget hus.